

Tórshavnar Býráð er aftur farið út um mark

Reglarnar, sum Tórshavnar Býráð hevur sett í gildi fyri starvsfólkið, eru brot á ásettum mannagongdirnar. Kanska er enn tá talan um sjálva starvsmannalógina, siga sakførarar

STARVSFÓLKA-POLITIKKUR

Aki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

Tórshavnar Býráð hevur aftur stungið hondina í eitt vespureiður.

Tað gjørdi býráðið hós-kvøldið, tá ið tað samtykti reglar fyri, hvørki privat ørindi, starvsfólki hjá býráðnum kunnu gera í arbeiðstíðini.

Í stuttum siga hesar reglarnar, at starvsfólk skulu dragast í løn, tá ið tey fara privat ørindi í arbeiðstíðini, eisini tá ið tey fara til lækna og tannlækna.

Tey sleppa eisini bara at fylgja sínum næstringum til gravar, uttan at verða drigin í løn.

Men hetta hevur býráðið ikki heimild til at gera, siga tveir sakførarar, vit hava tosað við.

Báðir teirra gera tó vart við, at teir kenna bara málið úr fjølmiðlunum og hvørgin teirra hevur sostatt sett seg inn í málið til fulnar.

Men í eitt áramál hevur tað verið siðvenja í Tórshavnar Býráði, at starvsfólkini eru sloppin at fara til lækna ella tannlækna, og

Tórshavnar Býráð er aftur komið í lógarinnar klemmu: Hesuferð er tað ikki byggisamtyktin, sum spókir, men starvsfólkið í býráðnum. Býráðið hevur ikki rætt til at taki gomul rættindi frá starvsfólkinum, uttan at samráðast um tað, sigur sakførarar

at fylgja líki í abreidstíðini, uttan at verða drigin í løn.

– Eina slíka siðvenju hevur Tórshavnar Býráð ikki loyvi at broyta av sínum eintingum, siga bæði Eyðfinnur Jacobsen og Páll Nielsen, sakførarar.

– Eftir øllum at døma er tað í hesum føri talan um at taka nokur rættindi frá starvsfólkunum og tað hevur býráðið ikki loyvi til, sigur Eyðfinnur Jacobsen.

Hann leggur afturat, at hava ávísar mannagongdir

verið gomul siðvenja í eitt áramál, eru tær galdandi, sama um tær eru skrivaðar í sáttmála ella ikki.

Eyðfinnur Jacobsen sigur, at í hesum føri sær út til, at tað hevur verið ein óskrivað avtala ímillum Tórshavnar Býráð og starvsfólki, at tey hava havt rætt til at fara til lækna, tannlækna og at fylgja líki, uttan at vera drigin í løn.

– Ein slík avtala, sum hevur verið galdandi, er líka nógv í gildi fyri tað um

hon ikki er skrivað niður, sigur Eyðfinnur Jacobsen.

– Ein avtala kann saktans verða óskrivað, leggur hann afturat.

Hann sigur, at í hesum føri sær út til, at Tórshavnar býráð er í ferð við at draga vunnin rættindi hjá starvsfólkunum inn aftur.

– Men Tórshavnar Býráð kann ikki einvíst broyta avtalur við starvsfólkið.

– Kunnu starvsfólkini prógva, at ávísar mannagongdir hava verið gald-

andi í árávis, ber ikki til hjá Tórshavnar Býráðið at broyta avtalurnar av sínum eintingum, sigur Eyðfinnur Jacobsen.

Brot á starvsmannalógina

Páll Nielsen er samdur í, at er talan um gamla siðvenju, kann Býráðið av sínum eintingum ikki draga rættindi hjá starvsfólki inn.

– Er talan um eina sið-

venju, hevur tað rættargildi og tað kann vera líka galdandi, sum sjálvur sáttmálin. Og er talan um eina siðvenju, sum hevur fingið sáttmálagildi, kann hendan siðvenja bara broytast í sambandi við sáttmálasamráðingar.

– Er talan um siðvenju, sum hevur verið galdandi í nógv ár, er nógv sum talar fyri, at hon hevur fingið sáttmálagildi.

Ti ber tað ikki til hjá Tórshavnar Býráð av sínum eintingum at broyta siðvenjuna.

Men hann heldur, at tað kann eisini væl vera, at hetta, sum býráðið nú hevur gjørt, eisini er beinleiðis í stríð við lógina um starvs-

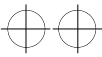
menn. Eftir lógini um starvs-

menn er sjúka lóglig frávera.

– Útgangsstøðið er, at tað kemur eisini undir sjúku at vera til eina heilsukanning ella viðgerð.

– Kennir eitt starvsfólk seg so illa, at tey eru noydd at fara til lækna, vildi eg í útgangsstøðinum mett, at talan er um sjúku, har starvsfólki hevur rætt at vera frá arbeiði, uttan at vera drigið í løn.

Talan kann í hesum føri eisini vera um eftirlitskanningar hjá lækna, sigur Páll Nielsen.

Mær dámar væl at hjálpa

Gertrud Váðklett fekk annað blómutyssið frá sjónvarpslæknanum. Ikki færri enn tiggju uppskot komu inn um, at hon skuldi fáa blómutyssið. Sjálv var hon púra bilsin av heiðrinum

BLÓMUTYSSI

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Viðareiði: Tá sjónvarpslæknin var liðugur við sín fyrilestur, var stundin komin til at handa blómutyssið. Hann byrjaði at lesa grundgevingarnar upp.

– Tað er ein kvinna, sum vit hava fingið ótrúliga nógv uppskot um. Hon er altíð tilreiðar við eini hjálpanði hond, har tað stendur á og tørvur er á stuðuli og hjálpi. Tá deydsofoll hava verið orsakað av sjúku ella vanlukku hevur hon verið ein hollur stuðul hjá teimum avvarðandi upp á allar mátar. Við einum alt ov lágum blóðprosentu fer hon

Gertrud Váðklett fær her blómutyssið og kekkin handað frá Peter Qvortrup Geisling

upp úr songini fyri at hjálpa, tá vit onnur høvdu verið verandi seingjarliggjandi. Ein fantastisk kvinna, og ongin er sum hon, segði sjónvarpslæknin millum annað, tá hann las grundgevingarnar fyri, hví hon skuldi fáa blómutyssið.

Heldur aftarlaga í salinum sat ein blóðreyð Gertrud Váðklett, tá læknin segði hennara navn og bað

hana koma upp at taka ímóti blómutyssinum.

Hjálpir avvarðandi

Gertrud sjálv visti ikki av nøkrum, tá hennara navn varð rópt. Men ábendingarnar gjørdur skjótt sitt til, at hon visti, at tað var hon.

– Serliga tá hann nevndi blóðprosentu, tá byrjaði eg

Eg eri so glað

Tað var ein avbera glað og rørd forkvinnu í Alzheimer-felagnum, sum tók í móti blómutyssinum frá sjónvarpslæknanum í Norðurlandahúsinum leygardagin

BLÓMUTYSSIÐ

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

– Tann, sum fær blómutyssið í dag, er ein kvinna, sum hevur gjørt eitt stórt arbeiði innan fyri demenssjúkum. Hon hevur tikið alt á sín egnan rygg og verið ein slóðrotari í og við at tað í dag eru 20 demenskoordinatar í Føroyum. Hon tók stig til at stovna Alzheimer-felagið og er ein íbirtari. Vit hava fingið nógvur áheitanir um at lata Sigrun Mohr, forkvinnu í Alzheimer-felagnum fáa blómutyssið í dag, segði sjónvarpslæknin í Norðurlandahúsinum.

Sigrun Mohr tók stig til at stovna Alzheimer-felagið fyri tveimum árum síðani. Hon hevur somuleiðis gjørt eitt stórt arbeiði innan hetta sjúkraøkið. Millum annað hetta gjørdi, at fleiri sendu inn uppskot um, at hon átti at fáa blómutyssið frá lækninum.

Sigrun Mohr, forkvinnu í Alzheimer-felagnum fekk blómutyssið frá sjónvarpslæknanum leygardagin. Tað vóru sera nógv, sum skutu hana upp

Mynd: Jens K. Vang

Ikki bara eg

Sigrun Mohr visti sjálvandi heldur ikki av nøkrum. Hon og maðurin skuldu upprunaliga til Funnings í vikuskiftinum, so hon hevði ikki ætlað sær niðan í Norðurlandahúsið leygardagin.

– Eg skilti ikki mannin, tí honum dámar so væl at fara til Funnings, men hann kom við øllum møguligum undanførslum, so tað undraði meg. Men tað vardi meg ikki, at hatta var or-

søkin, sigur ein glað Sigrun Mohr.

Ein grannakona segði henni, at hon hevði friðillettir til tiltakið og lokkaði Sigrun við. Tá so sjónvarpslæknin byrjaði at lesa grundgevingarnar fyri blómutyssinum, skilti Sigrun alt.

– Eg bleiv glað og rørd, og eg visti ikki, hvat eg skuldi siga, greiðir hon frá. Somuleiðis fegnast Sigrun um, at felagið fekk ein kekk áljóðandi 5.000

at blíva eitt sindur heit, sigur Gertrud, sum er sera fegin um blómutyssið.

Hetta verður eitt av teimum heilt serligu blómutyssunum hjá henni, tí tað er enn ein staðfesting um, at tað, sum hon roynir at gera, verður virt.

– Mær dámar væl at hjálpa. Sjálv arbeiði eg ikki, so eg royni at gera mitt á onkran annan hátt, sigur Gertrud.

Millum annað fylgdi Gertrud sjúku vinkonu sínari gjøgnum alla sjúkraregluna, frá at sjúkan varð staðfest til hon andaði út fyri seinastu ferð. Eisini hevur hon hjálpt fleiri øðrum, har sjúka ella deyði hevur ávirkað familjuna.

– At hjálpa hevur so sanniliga eisini givið mær nakað gott. Eg havi sjálv lært nógv av tí, sigur Gertrud Váðklett, sum sunnukvøldið kundi fara heim við einum blómutyssi, sum tiggju fólk høvdu skotið hana upp til at fáa og einum kekki á 2.000 krónur frá Norðoya Sparikassa.

Undirhald fyri allar pengarnar

Vællupplagdur og undirhaldandi helt danski sjónvarpslæknin Peter Qvortrup Geisling fleiri fyrilestrar um vikuskiftið. Teir báðir almennu fyrilestrarnir vóru í Norðurlandahúsinum leygardagin og á hotel Norð á Viðareiði sunnukvøldið

LÆKNIN HEVUR ORÐIÐ

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Viðareiði: Klokkan var ikki farin langt av sjei sunnukvøldið, tá Jógván Eliassen bjóðaði teimum um 200 áhoyrunum á hotelinum vælkomnum. Síðani fekk læknin orðið, og tað livdi hann væl upp til. Í samfull fimm korter út í eitt tosaði Peter Qvortrup Geisling um, hvussu sendingin verður gjørd, hvat sømir seg at vísa í eini slíkari sending, las nokur brøv upp og skemtaði óføra nógv. Ikki einaferð steðgaði hann á fyrri at fáa sær ein vatnsopa.

Láturmusklearnir fingur nógvá venjing hesa løtuna, tí hóast læknin tosaðu um ymsar sjúkur, so gjørdi hann tað á ein lættan og skemtiligan hátt, at fólk fingur undirhald við.

Øll vóru á einum máli um aftaná, at sjónvarpslæknin dugdi avbera væl, og at tað hevði verið áhugavert at lurta eftir honum.

– Eg havi fingið ein lítlan smakk av tykkara landi, og mær dámar avbera væl hesar hvítu oyggjarnar, og eg ivist ikki í, at mær fer at dáma tær minst líka væl grønar, sigur sjónvarpslæknin, sum fór av aftur landinum tíðliga mánamorgunin.

Vælnøgdir

Teir báðir fyrirleikarnir, Jógván Eliassen og Niclas

Peter Qvortrup Geisling fyri fullum sali á hotel Norð á Viðareiði sunnukvøldið. Tiltakið var líka væleydnað í Norðurlandahúsinum leygardagin

Kann gerast eitt tvíeggjað svørð hjá Býráðnum í Havn

Pedagogfelagið fer ikki at lata framferðina hjá Tórshavnar býráði fara aftur við borðinum

STARVSFÓLKA-POLITIKKUR

Aki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

– Hetta kann gerast eitt tvíeggjað svørð hjá Tórshavnar Býráðið.

Carita Bjørklund, forkvinnu í pedagogfelagnum, sigur, at tað skal ikki sleppa at fara afturvið borðinum, at Tórshavnar Býráð nú av sínum eintingum hevur sett reglar í gildi fyri, nær starvsfólkið kann fara fara

til lækna, tannlækna og at fylgja líki í arbeiðstíðini, uttan at vera drigin í løn.

– Tað einasta býráðið fer burtúr hesum, er, at nú fara starvsfólk bara at leggja seg sjúk í heilar dagar, tá ið tey skulu til lækna ella tannlækna, tí ongin fer at offra nakrar tímalønir upp á tað.

Men eru fólkini sjúk, hava tey rætt til løn.

Hon sigur, at tey hava spurt seg fyri á fleiri stovnum undir Býráðnum, men ongin hevur havt trupulleikar av at starvsfólk eru sloppin ymisk privat ørindi í arbeiðstíðini.

– Tað sigur seg eisini sjálv, at ongin fer til lækna og ongin fær tannapín, bara fyri at arga Tórshavnar Býráð, leggur hon aftur-

at. Forkvinnan í pedagogfelagnum heldur at tað er óskiljandi, at býráðið tekur eitt tilíkt stig av sínum eintingum, uttan at tosa við starvsfólkið um tað.

Hon sigur, at tað hevur altíð verið siðvenja, at starvsfólk hjá býráðnum hava kunnað farið til lækna ella tannlækna og at fylgja, uttan at vera drigin í løn.

– Tí er tað avgjørt ein samráðingarspurningur, skal hendan siðvenjan broytast.

Men Carita Bjørklund leggur afturat, at pedagogfelagið hevur júst verið til samráðingar við Tórshavnar Býráð. Men tá var ikki grett eitt orð um, at privat ørindi hjá starvsfólki var ein trupulleiki.